

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Ιουνίου 2015 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA κατά Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García

(Υπόθεση C-602/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Συμβατική σχέση μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή — Σύμβαση ενυπόθηκου δανείου — Ρήτρα τόκων υπερημερίας — Ρήτρα περί πρόωρης αποδόσεως — Διαδικασία εκτελέσεως της ενυπόθηκης απαιτήσεως — Μείωση του ποσού των τόκων — Αρμοδιότητες του εθνικού δικαστηρίου)

(2015/C 320/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

κατά

Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις που προβλέπουν μείωση των τόκων υπερημερίας στο πλαίσιο συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου, στο μέτρο που οι ως άνω εθνικές διατάξεις:

— δεν προκαταλαμβάνουν την εκτίμηση, από τον εθνικό δικαστή που έχει επιληφθεί διαδικασίας εκτελέσεως ενυπόθηκης απαιτήσεως εκ της ως άνω συμβάσεως δανείου, του «καταχρηστικού» χαρακτήρα της ρήτρας τόκων υπερημερίας, και

— δεν εμποδίζουν τον ως άνω δικαστή να αφήσει ανεφάρμοστη την εν λόγω ρήτρα αν διαπιστώσει τον «καταχρηστικό» χαρακτήρα αυτής, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της ως άνω οδηγίας.

- 2) Η οδηγία 93/13 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, εφόσον ο εθνικός δικαστής έχει διαπιστώσει τον κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 «καταχρηστικό» χαρακτήρα μιας ρήτρας συμβάσεως συναφθείσας μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία, αυτό καθαυτό το γεγονός ότι η ως άνω ρήτρα δεν εφαρμόστηκε δεν μπορεί να εμποδίσει τον εθνικό δικαστή να αντλήσει όλα τα κατάλληλα συμπεράσματα από τον «καταχρηστικό» χαρακτήρα της εν λόγω ρήτρας.

(¹) EE C 31 της 1.2.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Απριλίου 2015 — Sven A. von Storch κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ)

(Υπόθεση C-64/14 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Πρόσωπο το οποίο αφορά άμεσα η οικεία πράξη — Αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Κατευθυντήρια γραμμή 2012/641/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου)

(2015/C 320/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Sven A. von Storch (εκπρόσωπος: M. Kerber, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: C. Kroppenstedt και G. Gruber, επικουρούμενοι από τον H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τον Sven A. von Storch και τους 5 216 λοιπούς ανααιρεσείοντες, των οποίων τα ονόματα μνημονεύονται στο παράρτημα της παρούσας διατάξεως, στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 151 της 19.5.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Agenzia delle Entrate κατά Nuova Invincibile

(Υπόθεση C-82/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ)

(2015/C 320/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione